

om Maanedene, indtil det bliver confirmeret, om det saa opfattes til det 70 Aar, hvilket det kan gjøre. Vi maae altsaa ønske en Aldersbestemmelse i den Henseende, og jeg har valgt det 14de Aar. Naar vi nemlig tage Hensyn til, at dette lille Lovforslag anægtelig ikke giver sig ud for at ville omkalfatre hele vor Skolelovgivning, men blot vil give et Stød til at indføre noget mere frit og folkeligt deri, en fri og folkelig Grundsetning, der maaskee kan være en Ledetraad og Retteknor for en vordende Skoleanordning, saa maa vistnok ogsaa et saa ubetydeligt Lovforslag saameget som muligt holde sig til de bestaaende Anordninger, thi i modsat Fald maatte det være heelt vidtløstigt og være ligesom Grundlaget for en heel almindelig Skolelovgivning.

J. Petersen (Præsto Amts 4de Valgkreds): Jeg er ligesaa lidt som den ærede Forslagsstiller af den Anskuelse, at den Fattige skal have mindre Raadighed til at sende sine Børn ud i Verden end den Rige; men jeg frygter virkelig for, at Loven ikke bliver rigtigt opfattet; jeg frygter for, at Hensigten med Lovforslaget vil blive udlagt paa forskjellige Maader, saa at det vil give Anledning til megen Forargelse i Folket. Jeg troer ikke, at det er tydeligt nok affattet; det siger ikke tydeligt, hvad det tilsigter. Jeg troer, at, dersom det var Meningen, hvad den ærede Rigsdagmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) tillod sig at ytre, at der nemlig skulde tages fuldkommen Hensyn til Børnens Gøner, saa kunde det paa mange Steder have sin Nytte; men de Fattige opdrages jo for Communens Regning ifølge Grundlovens § 90, hvor der staaer, at de Børn, hvis Forældre ikke selv have Gøne til at sørge for deres Oplærelse, ville erholde fri Undervisning i Almueskolen; og dette forudsætter, at der skal holdes Almueskoler paa Statens eller Communens Bekostning. Men nu maa jeg dog spørge, om det ikke vilde være uret, at Communen absolut skal sørge for, at de Fattige benytte Skolen, til de fuldstændigt have lært, hvad Communen skønner, at de bør lære, medens man paa samme Tid giver Huusmændene et Tilfagn om, at, naar deres Børn ere 14 Aar, skal Communen ikke antage sig dem, men sende dem

ud i Verden, uden Hensyn til, om de have lært Noget eller ikke, uden at de engang have erholdt nogen Confirmationsforberedelse, saa at man, kort sagt, giver dem til Priis, uden at de have nogen virkelig Grundvold at gaae ud i Verden med med Hensyn til Christendom og andre Kundskaber, som kunne være dem til Nytte. Jeg frygter for, at der er Mange, som maaskee aldrig ville lade sig confirmere; jeg vil ikke troe, at det vil være Mange; og de Enkelte, som skulde have Nytte af Lovforslaget, ville vistnok kun være meget Faa; thi, dersom det skal gaae som Lovforslaget tilsigter, skulde de jo dog efter de bestaaende Regler have visse Kundskaber. Der staaer rigtig nok „Børnens Gøner“; men det vilde være et vidtløstigt Gebeet at gaae ind paa; thi man kunde jo sige, at de ikke kunne lære Noget; de kunne jo vise sig saa eenfoldige, og Forældrene kunne være saa ligegyldige ved dem, at man kunde sige, de ikke kunde lære Noget; og jeg troer derfor virkelig, at vi vilde udsættes for en stor Vidtløstighed i denne Retning. Jeg vilde derfor ikke ønske, at Loven skulde komme videre, for at vi ikke skulde komme for meget ind paa saadanne religiøse Ting, som jeg ikke troer lede til Stort, og jeg troer ikke, at der er nogen stor Trang med Hensyn til de kirkelige Friheder; thi jeg troer, at Folk have deres fuldkomne Ret til at tænke som de ville, og tvungne til at lade deres Børn confirmere, det blive de egentlig ikke. Jeg troer, at dette kan give Anledning til, at Forældre i den uoplyste Klasse i Almindelighed saa godt som næsten fristes til at ansee Confirmationen som overflødig.

Gomard: Jeg skal ogsaa tillade mig at understøtte dette Lovforslag, da det forekommer mig, at det vil afhjælpe en stor Ulempe i Landsfognene. Det er nemlig almindeligt bekendt, at der i de fleste Landsfogne kun afholdes Confirmation een Gang om Aaret, og altsaa maae Forældrene, naar de ikke kunne faae deres Børn udfreyne af Skolen ved 14 Aars Alderen, være forpligtede til at holde dem et halvt Aar længere, til Skolegang end i Kjøbstæderne. Nu var det vistnok billigt, at Landsboerne bleve stillede paa lige Fod med Kjøbstadboerne, thi det kan mange Gange være